

Predlogi tožeče stranke

- odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. septembra 2008 v zadevi R 221/2007-1, naj se razveljavi v delu, v katerem je bil ugovor, ki ga je vložila tožeča stranka, zavrjen, in
- toženi stranki in drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „MPAY“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 35, 36, 37, 38 in 42 – prijava št. 3 587 896

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registrirana besedna znamka Skupnosti „MPAY24“ (št. 2 061 656) za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 35, 36 in 38; registrirana avstrijska besedna znamka „MPAY24“ (št. 200 373) za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 35, 36 in 38

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev prijave znamke v celoti

Odločba odbora za pritožbe: delna zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1) in (4) Uredbe Sveta 40/94, ker je odbor za pritožbe napačno presodil verjetnost zmede med zadevnima znamkama.

Pritožba, ki jo je 19. decembra 2008 vložila Komisija Evropskih skupnosti zoper sodbo, ki jo je 14. oktobra 2008 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-74/07, Meierhofer proti Komisiji

(Zadeva T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in B. Eggers, zastopnika)

Druga stranka v postopku: S. Meierhofer (München, Nemčija)

Predlogi pritožnice:

- sodba Sodišča za uslužbence z dne 14. oktobra 2008 v zadevi Meierhofer proti Komisiji, F-74/07, naj se razveljavi;
- vsaki stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba se nanaša na sodbo Sodišča za uslužbence z dne 14. oktobra 2008 v zadevi Meierhofer proti Komisiji, F-74/07, s katero je Sodišče za uslužbence razglasilo odločbo natečajne komisije za natečaj EPSO/AD/26/05 z dne 19. junija 2007 za nično zaradi kršitve obveznosti obrazložitve.

S sporno odločbo je bila zavrjena zahteva kandidata po ponovni preučitvi odločbe natečajne komisije, s katero je bilo odločeno, da ta kandidat ni opravil ustnega dela natečaja. Kandidatu je pri ustnem delu zmanjkalo pol točke, da bi dosegel potrebno minimalno število točk. Ustrezno je bil v razpisu natečaja ustni del ovrednoten z eno skupno oceno.

Pritožba se nanaša na obveznost obrazložitve natečajne komisije in merilo nadzora sodišča Skupnosti. Pritožnica izpodbija predvsem sklep Sodišča za uslužbence, da se v „posebnih okoliščinah“, na primer v primeru ocene, ki je malo pod minimalnim številom točk, s tem da se kandidata, ki je bil izključen v ustnem delu, obvesti o eni sami oceni, ki je privedla do izključitve, ne izpolni obveznosti obrazložitve.

Pritožnica svojo pritožbo utemljuje s tem, da to mnenje vodi do pravne negotovosti:

- Prvič bi morala biti v skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve usklajena s spoštovanjem tajnosti, ki velja za delo natečajne komisije v skladu s členom 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom in ki ji prepoveduje, da razširja mnenja posameznih članov Komisije za izbiro kandidatov in da razkriva podrobnosti v zvezi s presojo samega kandidata ali v primerjavi z drugimi.
- Drugič, primerjava Sodišča za uslužbence s primeru, v katerih gre za dostop do dokumentov, naj bi bila zgrešena, saj člen 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom ne predvideva nobene izjeme ali tehtanja interesov.

- Tretjič, Sodišče za uslužbence je spregledalo sodno prakso, v skladu s katero mora biti obveznost obrazložitve v sorazmerju z zadevnimi ukrepi in bi morala Sodišču za uslužbence omogočiti, da preizkusi zakonitost odločitve. Ker naknadni nadzor ustnega dela s strani sodišča Skupnosti zaradi narave stvari ni mogoč, je to sodišče do sedaj svoj preizkus v bistvu omejilo na spoštovanje postopkovnih predpisov in razpisa natečaja.

Poleg tega sodba ustvarja pravno negotovost v zvezi z razlikovanjem med različnimi vrstami postopkovnih ukrepov, kar se nanaša na poziv organa, da predloži zaupne dokumente, in na okoliščine, v katerih se sme zavrniti njihov predložitev na škodo zadevne osebe (ukrepi procesnega vodstva in pripravljalni ukrepi). V tem primeru naj bi Sodišče za uslužbence v temelju napačno razlagalo mnenje Komisije, saj se ta nikakor ni zavrnila tako predložitev. Poleg tega je Komisija pojasnila, da ni mogla predložiti zadevnih dokumentov na podlagi ukrepov procesnega vodstva, ki jih je sprejelo to sodišče, temveč je čakala na pripravljalni ukrep senata.

vora ni, naj se strankam naloži predložitev njihovih zahtev skupaj z podrobnimi zneski v enakem roku;

- Evropski skupnosti naj se naloži plačilo kompenzacijskih obresti tožečima strankama po obrestni meri za zamudne obresti od dneva nastanka škode;
- Evropski skupnosti naj se naloži plačilo zamudnih obresti po 8-odstotni obrestni meri ali kakršni koli drugi meri, ki jo določi Sodišče in se računa od dolgovane vsote od dneva sodbe Sodišča do dejanskega plačila; in
- Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

Tožba, vložena 15. decembra 2008 – Bactria in Gutknecht proti Komisiji

(Zadeva T-561/08)

(2009/C 55/67)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Nemčija), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Nemčija) (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;
- Evropski skupnosti naj se naloži plačilo odškodnine, ocenjene v skupnem znesku 3 912 569 ali drugem znesku, ki ga tožeče stranke med tem postopkom naknadno določijo ali ga oceni Sodišče po načelih pravičnosti, za škodo, ki jim je nastala zaradi (i) nezakonitega sprejetja člena 6(2) uredbe o prvem pregledu in Uredbe Komisije št. 1451/2007; ali, podredno, nesprejetje ukrepov Komisije, potrebnih, da bi se zagotovilo ohranitev pravic do varstva podatkov tožečih strank na podlagi Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (v nadaljevanju: DBP) in da bi se med programom pregleda izognilo prisledništvu;
- podredno, v vmesni sodbi naj se odloči, da mora Evropska skupnost povrniti nastalo škodo in da morajo stranke v razumnem roku od dneva sodbe predložiti Sodišču znesek odškodnine, dogovorjene med strankami, oziroma, če dogo-

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki s svojo tožbo v skladu s členom 235 ES zahtevata nadomestilo škode, ki jima je domnevno nastala zaradi sprejetja člena 6(2) Uredbe Komisije (ES) št. 1896/2000 z dne 7. septembra 2000 ⁽¹⁾ o prvi fazi programa iz člena 16(2) Direktive 98/8 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽²⁾, skupaj z Uredbo Komisije št. 2032/2003 ⁽³⁾ in Uredbo Komisije št. 1451/2007 ⁽⁴⁾.

Podredno, tožeči stranki zahtevata nadomestilo za škodo, ki jima je domnevno nastala, ker Komisija ni zagotovila zaščite pravic do varstva podatkov, ki sta jih imela vlagatelja na podlagi člena 12 Direktive 98/8. Poleg tega trdita, da je škoda, ki jima je nastala zaradi nezakonitega delovanja Komisije znatno zmanjšanje vrednosti družbe prve tožeče stranke in izgubljenega dobička, ki bi ga ta ustvarila, če mu zaradi delovanja Skupnosti ne bi bila preprečena prodaja zadevnih biocidnih pripravkov in učinkovin, ki jih vsebujejo.

Poleg škode, ki je domnevno nastala drugi tožeči stranki kot delničarju in zato lastniku družbe prve tožeče stranke, naj bi druga tožeča stranka tudi izgubila življenjska sredstva. Nazadnje tožeči stranki zahtevata kompenzacijske obresti po obrestni meri za zamudne obresti od dneva nastanka domnevne škode.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1896/2000 z dne 7. septembra 2000 o prvi fazi programa iz člena 16(2) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta o biocidnih pripravkih (UL L 228, str. 6).

⁽²⁾ 2 Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 123, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2032/2003 z dne 4. novembra 2003 o drugi fazi desetletnega delovnega programa iz člena 16(2) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z dajanjem biocidnih proizvodov v promet in o spremembi Uredbe (ES) št. 1896/2000 (UL L 307, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1451/2007 z dne 4. decembra 2007 o drugi fazi desetletnega delovnega programa iz člena 16(2) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 325, str. 3).